

VITAAL CHRISTENDOM

een tijdschrift voor geloofsopbouw

mei 2020 . jaargang 71

COLUMN
MOLECUUL VOOR
MOLECUUL

BIJBELSTUDIE
WAAROM?

ARTIKEL
ALLES KOMT GOED

20
02

Molecuul voor molecuul, dat is de titel van de column voor deze uitgave van "Vitaal Christendom." Met een toepasselijke tekst uit de Bijbel wordt ons verteld hoe indrukwekkend Gods schepping functioneert. Zeker in deze tijd die beheerst wordt door het corona-virus worden wij mensen geconfronteerd met onze beperktheid en eindigheid. Misschien is dat wel een les om weer helder te zien waar het in het leven uiteindelijk om draait.

De volgende vraag die zich dan aandient is: "waarom?" Het is de aloude vraag: "**Waarom gebeurt dit?**" Wat is de zin hiervan? Wat is de betekenis? Wat wil God ermee zeggen, of zegt God er niets mee?" Wie kent Gods bedoeling? Allemaal vragen waar we niet zomaar even een helder antwoord op krijgen. Alleen door de Heilige Geest in ons, leren wij te wéten en verstaán de dingen die niet altijd logisch te bergrijpen zijn.

Ontgoocheling deel 2 gaat onder andere over **verstandsverbijstering en trauma**. Misschien is dat wel iets wat ons in eerste instantie afschrikt. Maar bij het lezen, herlezen en overdenken van zeker de laatste beide alinea's ontstaat goed inzicht over het voorafgaande. Het is de moeite meer dan waard om daarvoor open te staan.

De gedachte, **alles komt goed**, wordt op die manier een realiteit in ons leven. Terwijl Hij heenging zegende Hij hen. Misschien hebben we wel eens een geliefde verloren. Besef dan, geen dood of er blijft een zegen achter. Geen leegte, of het is groeirimte met God. Hemelvaart wil ons leren, dat ZIJN weggaan IS Zijn zegen. Onze Koning trekt ons naar de hemel toe.

De eerste **vriendenbrief** in 2020 uit Bangkok is weer aangekomen. Altijd weer boeiend om te lezen hoe God Zijn Gemeente bouwt verspreid over de hele wereld en onder alle andere culturen. We zijn dankbaar voor het vertrouwen in God van alle zendelingen. Ondanks de dreiging van het coronavirus gaat Zijn werk door. In een aanhoudend gebed denken we aan al onze broeders en zusters in deze wereld.

J.A. Hage

Molecuul voor molecuul

"Als ik Uw hemel zie, het werk van Uw vingers, de maan en de sterren, die U hun plaats gegeven hebt, Wat is dan de sterveling, dat U aan hem denkt, en de mensenzoon, dat U naar hem omziet?"
Psalm 8:4-5

Zoals uit de biologielessen bekend mag zijn, bestaan alle levende wezens uit organische moleculen. Die moleculen bestaan vervolgens uit verschillende atomen, waarvan men oorspronkelijk dacht, dat die de kleinste eenheden van de materie waren. Met de ontdekking van de elektronen (1897) begon het onderzoek naar de opsplitsing van de atomen. Niet veel later ontdekte men de atoomkern (1911). Daarna de beide bestanddelen, de protonen en de neutronen. Deze deeltjes bestaan op hun beurt uit nog kleinere quarks. Tot in de 50-er jaren werden in totaal meer dan 100 verschillende subatomaire deeltjes ontdekt. Uiteindelijk vonden zelfs specialisten, zoals de hoogleraar fysica en Nobelprijswinnaar Enrico Fermi het moeilijk om de steeds verder groeiende aantal superkleine bestanddelen van de atomen uit elkaar te houden: *"Als ik de namen van alle verschillende deeltjes kon onthouden, dan was ik Botanicus geworden"*, zei hij eens.

Het werkelijk verbazingwekkende komt nog: Tussen de atoomkern, de elektronen en de andere subatomaire deeltjes zit niets, de absolute leegte, het vacuüm. Het grootste deel van een atoom, meer dan 99,99 procent - bestaat uit ... niets. In vergelijking met een groot internationaal voetbalveld, beslaat de atoomkern in het midden van het speelveld de grootte van een erwtje. De elektronen zijn net speldenknoppen en bevinden zich helemaal bovenin op de tribune. Daartussen bevindt zich geen lucht (want die bestaat weer uit atomen), nee, daartussen bevindt zich absoluut niets. Het is bijna niet voor te stellen, maar waar: Wie zichzelf of een ander mens aankijkt, heeft meestal de indruk, dat daar werkelijk iets voor hem staat. In werkelijkheid echter kijkt hij naar 99,99 procent niets. - Behoorlijk zeldzaam, de wereld.

Ergens herinnert dat ons aan uitspraken uit de Bijbel, die de mens zijn eigen begrensdheid voor ogen wilt brengen: *"De sterveling - zijn dagen zijn als het gras, als een bloem op het veld, zo bloeit hij. Wanneer de wind erover is gegaan, is hij er niet meer en zijn plaats kent hem niet meer."*
Psalm 103:15-16

Waarschijnlijk is het noodzakelijk om, in plaats van dat alles om zichzelf draait en vervuld te zijn van de eigen betekenis, even wakker geschud te worden, om weer helder te zien - naar jezelf, naar andere mensen, naar de wereldgeschiedenis, naar de uitgestrektheid van het heelal en ook naar God. Om realistisch te kunnen leven, moet men niet depressief worden, maar wel de eigen begrensdheid en eindigheid in het oog houden: *"Ik ben niets, maar God is alles." //*

INHOUD

- 03 COLUMN**
Molecuul voor molecuul
- 04 BIJBELSTUDIE**
Waarom?
- 07 LITERATUUR**
Verstandsverbijstering en trauma
- 10 PRAKTISCH CHRISTENDOM**
Alles komt goed
- 12 ZENDING**
Vriendenbrief uit Bangkok
- 14 ARTIKEL**
Het vogelnest

Welke mens kent Gods bedoeling? Wie kan doorgronden wat de Heer wil? Armzalig is het denken van sterfelijke mensen, wisselvallig zijn onze overwegingen. Ons vergankelijke lichaam drukt zwaar op de ziel, de aardse tent is een last voor de geest die rijk aan gedachten is. En als we al nauwelijks kunnen bevatten wat er op aarde omgaat, en zelfs moeite hebben om te ontdekken wat onder handbereik is, wie kan dan doorgronden wat er in de hemel is? Wie kan uw bedoelingen kennen als u niet zelf wijsheid geeft en uw heilige geest naar beneden zendt? Zo is het gegaan: de mensen op aarde werden op het rechte spoor geleid en ontvingen onderricht over wat u, Heer, goed vindt. De wijsheid heeft hen gered.” (Boek der Wijsheid 9:13-18).

“Grote mensenmenigten trokken met Jezus mee. Hij wendde zich tot hen en zei: ‘Wie mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn. Wie niet zijn kruis draagt en mij op mijn weg volgt, kan niet mijn leerling zijn. Want wie van jullie die een toren wil bouwen gaat niet eerst de kosten berekenen, om te zien of hij wel genoeg heeft voor de bouw? Als hij het fundament gelegd heeft maar de bouw niet kan voltooiën, zal iedereen die dat ziet hem uitlachen en zeggen: ‘Die man begon te bouwen, maar het karwei afmaken kon hij niet.’ En welke koning die erop uittrekt om met een andere koning oorlog te voeren, zal niet eerst bij zichzelf te rade gaan of hij wel met tienduizend man kan optrekken tegen iemand die met twintigduizend man tegen hem oprukt? Als hij dat niet kan, stuurt hij eerst, wanneer de troepen nog ver van elkaar verwijderd zijn, een gezant om naar de voorwaarden voor vrede te vragen. Zo geldt ook voor jullie: wie geen afstand doet van al zijn bezittingen, kan mijn leerling niet zijn.’” (Luc.

14:25-33). Wie kent Gods bedoeling? Het is de aloude vraag: waarom gebeurt dit? Wat is de zin ervan, wat is de betekenis, wat wil God ermee zeggen, of zegt God er niets mee?

Je wilt graag weten waarom de dingen gaan zoals ze gaan. Dat heeft een goede kant – misschien kun je dan voorkomen dat dezelfde ellende zich herhaalt. Oorzaak en gevolg, dat is verstandig om op te sporen. Maar die dingen dan waar je geen zin in kunt vinden? Ellende die goede mensen overkomt, jonge mensen die overlijden en ouden die de dagen zat zijn maar doorleven? Wie kent de bedoeling van God, zeggen we dan als we onze hersens hebben laten draaien tot er rook uit onze oren komt en we vinden maar geen antwoord.

Maar het boek Wijsheid zegt dat er een reden is waarom we die bedoeling van God niet begrijpen.

Ons denken is armzalig en onze gedachten zijn wisselvallig. Waarom: omdat ons sterfelijke lichaam zwaar op ons drukt. We worden heen en weer geslingerd in ons denken omdat

onze aardse tent, onze lichamelijkeheid, onze tijdelijkheid, zwaar op ons drukt. We kunnen Gods bedoelingen niet begrijpen omdat we vechten met de dood en het lijden, omdat het zwaar op ons drukt dat wij en onze geliefden ziek kunnen worden. Dat we de mensen en de dingen waarmee wij ons verbonden voelen, kwijt kunnen raken. Dat verhindert dat wij Gods woord ook in het duister van het leven kunnen verstaan.

Als we al niet kunnen bevatten wat er allemaal op aarde gebeurt – hoe wonderlijk de hele schepping in elkaar zit – hoe zouden we dan de hemel kunnen begrijpen? Wat onder handbereik is, ontgaat ons al. Om te doorgronden wat er in de hemel is, hebben we iets anders nodig dan oorzaak-en-gevolg-denken. Sommige dingen kun je niet logisch begrijpen maar wel wéten, wel verstaan. En over die dingen spreekt Jezus met zijn leerlingen. Jezus, die onderweg is naar Jeruzalem, onderweg naar zijn dood.

Je moet breken met je vader en je moeder en je kinderen, ja zelfs van je eigen leven moet je afstand doen, zegt Jezus, als je mijn leerling wilt zijn. Want als je meent dat je leven en dat van je geliefden jouw zekere bezit is, dan kun je mijn leerling niet zijn.

Leerling van Jezus zijn is kijken met de ogen van Jezus. En Jezus doet niets wat hij de Vader niet ziet doen, zegt de Bijbel. Jezus ziet wél de hemel, hij ziet het rijk van God onder handbereik, in ieder mens. Dat kan niet door de inspanning van je eigen denken. Dat kan alleen als de wijs-

heid van boven in ons komt. Wie kan uw bedoelingen kennen als u niet zelf wijsheid geeft en uw heilige geest naar beneden zendt?’

Alleen als je je kruis op je neemt, kun je mijn leerling zijn, zegt Jezus. Waarom? Omdat je kruis opnemen blijkbaar betekent dat je je opent voor de wijsheid van God. Dat betekent dat je de wisselvallige gedachten van je sterfelijk lichaam loslaat en open bent voor wat van God uit aan je gegeven wil worden. Dat betekent dat je met open ogen onderweg gaat door het leven naar je dood en naar de dood van je geliefden. Die breuk tussen ons en onze geliefden is geen straf van God maar hoort bij het menselijk bestaan. Tijdelijkheid hoort bij ons, eeuwigheid hoort bij God. Dat is de realiteit en daar is op zich niets mis mee, hoe pijnlijk soms ook. Ogen die zich voor die werkelijkheid niet sluiten, die kunnen tot in de hemel kijken. Want onze menselijke sterfelijkheid is niet zonder God.

Tijd is de keerzij van de eeuwigheid. Tijd – dat ben jij, de unieke uitdrukking van de eeuwigheid God.

Een massa mensen volgt Jezus. Maar de poort van de hemel, de poort van het leven met eeuwigheidskwaliteit, die kun je alleen één voor één binnengaan. Alleen als je zelf loopt, zelf kiest, zelf je eigen weg gaat, niet die van je vader, niet die van je partner of je kinderen, niet die van de massa in de tijd waarin je leeft, maar jouw weg, precies zoals die zich aandient.

Dat je draagt wat bij jÓuw leven hoort: jouw lichaam, met jouw beperkingen en verdriet, maar ook met

jouw mogelijkheden en kansen. Wij worden één voor één geboren, en één voor één sterven wij. Zo is de weg van mensen. En zo is de weg van Jezus. En daarom weten we: dat is ook de weg van God met ons. Neem je kruis op, zegt Jezus, dan kun je mijn leerling zijn en net als ik met eigen oren horen hoe God spreekt van eeuwige verbondenheid. Dat kun je niet horen als je steeds maar bezig bent om alles en iedereen vast te houden. Om vooral maar niets kwijt te raken, om de dood voor te blijven, die van jezelf en die van je familie en geliefden. Als dat almaar je gedachten vult, dan kan de vrede van God die alle verstand te boven gaat, niet tot je doordringen. Er is vrede mogelijk ook als je gaat sterven. Er is vrede mogelijk ook als je geliefden ziek zijn, of sterven. Er is vrede mogelijk waar je met je verstand niet bij kan omdat ze van God komt en hoger is dan alle wijsheid van mensen. Dat is de wijsheid die van boven komt, de wijsheid die Gods geest aan ons geeft als wij onze houvasten eindelijk hebben losgelaten en onze blik op God richten.

En wat is die wijsheid van God? Waaruit bestaat het inzicht dat een leerling van Jezus heeft?

Het is geen algemene theorie over hoe alles in elkaar steekt. Het is geen wijsheid die je als een pakketje in je zak kunt steken om te voorschijn te halen als je je weer even wiebelig voelt. In de Bijbel is de wijsheid van God een ander woord voor God zelf. Voor zijn heilige Geest. De wijsheid van God waardoor je kunt leven ook al is er dood om je heen, dat is God die zichzelf aan je geeft, en door jou heen aan de wereld. God geeft zich-

zelf aan jou en daarom kan jij jezelf aan anderen geven. Zo breng je met jouw leven een stukje eeuwigheid in de tijd.

Want God is niet anders dan uitstromende liefde – hij geeft en geeft, zo is God en zo is iedereen die vanuit God leeft. Het kruis van ons leven: dat is het gat dat geslagen wordt in onze burcht, in ons kasteel waarin wij ons verschuilen. Het kruis is de opening waardoor ons leven Gods offer kan worden: God die zichzelf aan de wereld geeft. Neem je kruis op, zegt

Jezus en volg mij. Neem op wat jij te dragen hebt en laat het een mogelijkheid worden tot offer: tot zelfgave. Laat God de pijn en de sterfelijkheid van het leven tot een deur naar de hemel maken, voor jou en voor je naasten. Geef je moeiten aan God en houdt ze niet vast. Geef je geluk aan God en houdt het niet vast. Zo wordt heel je leven een geschenk en al je geluk een geschenk. Dat is wat Jezus God ziet doen: zichzelf uitstromend géven – en niets vasthouden.

Wat is de wijsheid die van God komt?

Wat is de wijsheid van Jezus? Het is God zelf, voorgoed verenigd met ons, zijn geliefde mensen. Vraag niet om iets, maar vraag om God, dan ontvang je alles wat je nodig hebt om te leven en om te sterven. Vraag niet om iets maar vraag om God en eeuwig leven stroomt uit. Voor wijzen is het verborgen, maar aan kinderen die elk moment afhankelijk zijn van wat hen gegeven wordt, aan hén wordt het geopenbaard: het is God zelf die bij ons woont. Meer heeft een mens niet nodig, in tijd én eeuwigheid. //

Verstandsverbijstering en trauma

ONTGOOCHELING

Laat ik voor even een onderscheid maken tussen twee aspecten van religie. Ten eerste is er religie als traditie, als houvast. Eigen aan de tijd waarin wij nu leven is niet zozeer dat tradities niet meer zouden bestaan, maar dat ze niet vanzelfsprekend zijn. Als ik 'in een traditie sta', dan is dat, omdat ik daarvoor heb gekozen. Ik 'sta' dus niet in een traditie, maar ik verhoud mij ertoe. Tradities zijn vloeibaar geworden. Zo is religie zelf ook vloeibaar geworden. We kunnen gemakkelijk van de ene religie naar de andere gaan, we kunnen atheïst worden of religieus. In elk geval is de loop van de dingen niet meer in het verleden besloten.

Religie krijgt in traditie een vorm, waardoor ze betekenisvol wordt. Die betekenis is gegeven, dat wil zeggen: ook al begrijp ik het niet helemaal, ik heb houvast aan de vormgeving van religie. Misschien laat zich dat verduidelijken met een heel ander voorbeeld. Een jongeman is erg verliefd op een meisje en zegt haar: 'ik hou van jou.' Maar het meisje antwoordt hem dat hij dat nu wel kan zeggen, maar dat er niets is waaraan ze merkt dat hij van haar houdt: 'ik krijg nooit een

cadeautje, bloemen of een ring, je neemt me nooit mee uit eten.' De jongeman verklaart uiteraard dat het hem daar niet om te doen is. Wat hij voelt is echte, ervaren liefde, en hij minacht de veruiterlijkingen ervan. Hij zegt dingen als 'liefde is iets dat je diep van binnen ervaart'. Maar ja, daar heeft het meisje niets aan. Om aan het meisje tegemoet te komen, besluit hij de volgende dag een cadeautje voor haar mee te nemen en hij kondigt aan dat ze binnenkort samen naar Parijs gaan. Het meisje

Niet vreemd dat een openbaring nooit goed uitkomt. Mozes probeert zich er eerst van af te maken en Jezus vraagt of deze kelk niet aan hem voorbij kan gaan

verklaart dolgelukkig: 'kijk, dat is pas liefde, nu merk ik dat je echt van me houdt.'

Zo vereist religie ook altijd veruiterlijkingen. Religie is niet iets dat alleen maar 'innerlijk gevoeld' wordt. Wat dat betreft is religie nog niet zo vrijblijvend. Het wordt vormgegeven door rituelen, gebeden, symbolen, tradities etc. De moderne gelovige heeft daar moeite mee. Hij wil eerst zelf religie innerlijk ervaren en acht dat van hoger waarde dan uiterlijke zaken. De grote waarde aan een religieuze traditie is dat ze deze eis tot bedaren brengt.

Bestaat er religie zonder veruiterlijkingen? Is er iets aan religie dat niet alleen maar uit veruiterlijkingen bestaat?

Religie heeft ook iets van wat ik, schrik niet, een trauma zou willen noemen. Wat is een trauma? Ik heb niet zozeer de psychopathologische betekenis van het woord op het oog, maar de oorspronkelijke Griekse betekenis, namelijk wond. Wat wordt er in dit geval 'verwond'? Ons vermogen om er met het verstand of met de taal nog bij te komen. Het is waar, dat lijkt natuurlijk op de psychopathologische betekenis van trauma. Een getraumatiseerd iemand kan niet spreken over wat hem overkwam, hij kan het zich in een uiterst geval zelfs niet meer herinneren. Maar het laat sporen na.

Misschien goed om nog maar eens te zeggen dat het hier niet over een 'innerlijke ervaring' gaat. Een trauma is geen ervaring, het is eerder een gebrek aan een ervaring: ik kan er immers niet bijkomen. Ik kan

er met m'n verstand niet bij! Het is een volkomen verstandsverbijstering. Ik heb het dus niet over 'een ervaring waar je op kunt bouwen'. Integendeel.

Religie is voor een deel traumatisch. Wat verwond wordt is de attitude van de moderne, zelfverzekerde mens, die in zijn geloof alle eisen van rationaliteit meeneemt, voor wie God voorwaardelijk is. De mens die 'weet wie hij is', en die op zijn rechten staat. Wat in het trauma wordt weggenomen is dat, wat tot je beschikking stond om jezelf te begrijpen. Taal, kennis, wetenschap, traditie, symbolen etc. De dood van een naaste heeft vaak veel weg van een trauma: niet alleen vanwege het verdriet van het wegvallen van de ander, maar omdat we onszelf niet meer kunnen begrijpen zoals we onszelf begrepen toen de ander er nog was. De context van het leven wordt dan verwond, getraumatiseerd. 'Ik moet er niet aan denken jou ooit te verliezen' drukt dat al uit: inderdaad, je kunt je het eenvoudigweg niet voorstellen. Het is verbijsterend.

Openbaring

Religie gebruikt doorgaans een ander woord dan trauma, namelijk openbaring. Openbaring is zo begrepen geen kennisoverdracht. Het is niet een inhoud die wordt meegedeeld, maar het inslagmoment van deze mededeling, dat in het Oude Testament heel archaisch vaak wordt voorgesteld als bliksem en donder of door de stoot op de ramshoorn. Het is een moment van angst. Met andere woorden: het is beroofd van alles wat we zelf willen. Alles wat we zelf willen: dat is wat Aäron te bieden heeft. Een gouden kalf en een religie met een

mooi, troostend verhaal. Het Joodse volk wil van Mozes niets weten.

Een openbaring is verbijsterend, traumatisch. Het is nooit de bevestiging van wat we graag willen horen. In het Oude Testament zijn veel trauma's te vinden. Denk aan het moment waarop God van Abraham vraagt zijn zoon te offeren. Of neem de Psalmen: 'Welzalig wie grijpt en verplettert jouw kleinen tegen de Rots!' (Psalm 137,9) Is dat niet verbijsterend en traumatisch?

Niet vreemd dat een openbaring nooit goed uitkomt. Mozes probeert zich er eerst van af te maken en Jezus vraagt of deze kelk niet aan hem voorbij kan gaan. En toch is dit niet per se iets negatiefs. 'Negatief': dat is immers al een oordeel dat wij vellen. Bij het trauma wordt iets achtergelaten, en dat is precies dat oordeel. Het oordeel dat al besloten ligt in de manier waarop we ons leven vormgeven. Neem een passage uit het Nieuwe Testament:

'Eens toen Hij zich bij het meer van Galilea ophield, zag Hij twee broers, Simon die Petrus wordt genoemd en diens broer Andreas, bezig met het net uit te werpen in het meer. Zij waren namelijk vissers. En Hij sprak tot hen: "Komt, volgt Mij: Ik zal u vissers van mensen maken." Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem. Iets verder zag Hij nog twee broers, Jakobus en diens broer Johannes; met hun vader Zebedeus waren zij in de boot de netten een het klaarmaken. Hij riep hen, en onmiddellijk lieten zij de boot en hun vader achter en volgden Hem.' (Mattheüs 4:20)

Jezus roept de vissers op om datgene wat hun leven tot dan toe vormgeeft, namelijk hun beroep van visser achter te laten. Veel zegt Jezus niet over waarom de vissers hun netten moeten achter laten, dan behalve 'Ik zal u vissers van mensen maken'. Er staat niets over een innerlijke ervaring van de vissers, noch van een goede reden die de visser zien om mee te gaan. Er staat enkel iets over het achterlaten van te zijn wat ze zijn, namelijk vissers. En let goed op, ze laten ook hun vader Zebedeus achter. Dit is de Jezus die even later zegt dat hij een wig komt drijven tussen een man en zijn vader. En dat is geen vrede, maar huisvredebreuk. Kortom, Jezus brengt onze ideeën over wat vrede is een wond toe. Zijn boodschap is ronduit verbijsterend, traumatisch. Hij verstoort de orde. Pure anarchie.

Denk ook aan de Bergrede: je dacht te weten wat het goede handelen is, maar alles blijkt anders te liggen. Er wordt je iets ontnomen, namelijk datgene wat je zo trots 'zingeving' noemde. Maar we hebben het hier niet over zingeving, maar over de ontgoocheling van zin.

Waar religie als traditie houvast, betekenis en troost geeft, daar wordt deze in religie als religie, dus religie gedacht vanuit een trauma, openbaring, verwond. De Bijbel, zo stel ik me voor, gaat vooral over deze wond. Niet alleen over troost of zingeving. Maar ja, dat horen we liever niet. //

Alles komt goed

2 Koningen 2:1-15 en Lucas 24:49-53

Terwijl Hij hen zegende ging hij van hen heen. Vandaag is de terugkeer. De kringloop is ten einde. Het licht van God is tot in de verste duisternis doorgedrongen en vandaag vieren we de thuiskomst. Hemelvaart – alles is goed, alles komt goed, en alle dingen worden goed. We blijven niet eeuwig dwalen, de hemel is ons thuis en de deur staat open.

In de oude joodse wijsheid is de schepping van de wereld een ballingschap. Een ballingschap van het licht van God.

Eerst is er alleen licht, alleen God. Maar de liefde die God heet wil zich vermenigvuldigen – want dat hoort bij de liefde dat het vruchtbaar wil worden en zich wil delen. En God trekt zich terug om ruimte te maken en waar God zich terugtrekt, ontstaat een lege, donkere ruimte. En

daar knielt God neer, en vormt de wereld en de mens.

Ik zal ze niet alleen laten, zegt God, ik ga met hen mee. En hij spreekt: er zij licht. En Hij ademt over de mens van klei en schept een ziel, een tijdloze ruimte voor zichzelf, en in die ziel vloeit hij zijn eigen eeuwig licht. Zo gaat God mee, in de tijd, in het bestaan, als een verborgen licht in onze ziel, als zijn Woord dat ons bezielt. Zo gaat

God met de wereld mee, om de verste duisternis waar zijn licht, zijn woord, nog niet is, te doordringen met zijn aanwezigheid. En zo begint de grote reis – de reis door tijd en ruimte terug naar de eeuwigheid, naar de bron van het licht.

Dit is het verhaal over de zin en betekenis van jouw en mijn bestaan. Dat ook wij die grote reis maken door het leven en de dood naar de hemel toe. Als God ons thuisbrengt uit onze ballingschap, dat zal een droom zijn, dat zal een droom zijn, zo zingen de vluchtelingen aan de stromen van Babel en onze ziel weet het.

God heeft ons geschapen om het licht in alle duisternis te laten doordringen: dat is de grote reis van het woord van God, het Woord dat spreekt door het leven van Jezus en dat wil klinken in jouw en mijn leven.

Misschien ben je ziek, heb je een handicap, zit je met een moeilijke jeugd of een grote droefheid. Wellicht zijn er kanten in ons onderbelicht, nog donker, nog niet wakker, niet tot groei gekomen, niet uitgezuiverd of overgegeven en nog niet deel van de grote reis geworden.

Ha, zegt God: daarvoor geef ik Mijzelf, daarvoor ben jij geschapen, jij, voertuig van mijn hemels licht, daarom ben je er: zodat alles van het leven meedoet, zo dat er niets in de kou blijft, dat er geen verdriet en geen zonde onverlicht en verlaten blijft.

Dus in Gods Naam: keer je naar wat duister is en laat het licht dat Hij is en dat in je woont, erop schijnen. Verlicht het donker van de wereld en van je eigen leven met zijn Woord, zijn Licht, zijn liefde. Wees aanwezig waar geen hoop is, geen uitzicht, en breng God daar, door het licht dat Hij ons geeft. Vouw je handen om wat er donker is in jezelf en om je heen, en breng het naar Hem, leg het in de ruimte van je ziel waar zijn licht eeuwig is en zijn liefde oneindig. En God zegt ons: al ga je door een dal van diepe duisternis, vrees geen kwaad want Ik ben met je, en mijn stok en staf vertroosten je.

Vandaag is de terugkeer, de reis is ten einde, het Woord dat Jezus is, licht van de wereld, heeft alles doorgaan, de diepte van het lijden, van de verwerping, het rijk van het kwaad en de donkerte van de dood. En nu stijgt Hij ten hemel, terug naar het eeuwige Licht.

En terwijl hij hen zegende, ging hij van hen heen. Zoals Elia de profeet zijn mantel, zijn taak en zijn kracht achterliet voor Elisa. Als je ziet – inziet, hoe ik wegga, dan ontvang je mijn kracht.

Zo is de aanraking van God: het moment dat je kracht krijgt is het moment dat je ziet dat Hij van je weggaat. Waarom? zodat zijn kracht jouw eigen kracht zal zijn. Hij raakt je aan en kijk: je staat op je eigen voeten. Zijn Woord spreekt, hoe? door jÓu tot woord voor de wereld te maken. Gods licht dat jij brengt in de duisternis is de naam is van jouw eigen wezen, wie je echt bent, spiegelbeeld dat Gods licht weerkaatst.

Gods terugtrekking IS onze schepping. Het geloof is geen kruk om staande te blijven, maar een kracht tot menswording. De zegen van God als hij terugtrekkend ons aanraakt, dat is de ruimte die hij opent zodat wij licht voor de wereld te kunnen worden, dragers van zijn eeuwig licht in de tijd.

Daarom gaat Hij weg op het moment dat hij ons zegent. ZIJN weggaan IS zijn zegen. En als wij dat inzien, stroomt zijn kracht in ons. Daarom staat er, toen Jezus van hen wegging: een wolk onttrok hem aan hun ogen. En dat is bijbeltaal natuurlijk: een wolk betekent de nabijheid van God. Het moment dat Jezus verdween, dat was het moment dat zij God nabij wisten. Wij worden geschapen door God die zich terugtrekt, wij ontvangen door te verliezen, wij worden licht door het donker heen.

Misschien heb je weleens een geliefde verloren. Besef dan: geen dood of er blijft een zegen achter. Geen leegte of het is groeiruimte, met God.

Ik ga heen om u een plaats te bereiden, zegt Jezus vlak voordat hij naar de hemel gaat. Dit is onze hoge bestemming, om die reis te volbrengen, om het licht in alle hoekjes van de schepping te laten doordringen, om alle hoogten en diepten van het bestaan te doordringen met geloof, hoop en liefde zoals Jezus.

Is dat moeilijk? Welnee. Er is iets dat aan ons trekt en trekt, het is het kielzog van Jezus' hemelvaart – voel je niet hoe dat aan je trekt – naar de hemel toe? De koning heeft zijn troon ingenomen, geef hem dan alle macht, in jouw eigen hart. //

VRIENDENBRIEF VAN ANDRÉ EN WANSUK

Lieve zendingvrienden! Met deze eerste vriendenbrief in 2020 begroeten wij jullie vandaag heel hartelijk. Begin januari bevonden wij ons bijna twee weken in India - in een klein, heerlijk gebied aan de Umngot rivier, in het dorp Dawki, dichtbij de grens met Bangladesh. Het is de woonplaats van Wansuks familie.

De reden voor onze reis daarheen was de bruiloft van haar broer. Het was voor mij een plezier en een grote belevenis, de hartelijke gemeenschap van een Indiase dorpsbruiloft mee te beleven. Ook mocht ik in een dorpsgemeente tijdens een avondsamenkomst prediken. Omdat de dorpsoudste een overtuigd Hindoe is, mocht de Gemeente alleen in een gehuurde ruimte samenkomen. Wij beleefden de samenkomst bijna in het donker, omdat de elektriciteit was uitgevallen. Het licht van onze mobiele telefoons was een goede hulp. Om tijdens een predicatie amper herkenbare gezichten om zich heen te hebben - was een heel nieuwe ervaring! Maar de atmo-

sfeer was gevuld met de aanwezigheid van God! Vervolgens leerde ik broeders en zusters kennen, die vanuit de Islam de weg tot Jezus gevonden hadden. God werkt in dit dorp! Daarbij mochten wij deze dagen ook als een kleine rustperiode van onze andere opgaven in Thailand ervaren.

Toen wij terugreisden, bereikten ons de waarschuwingen vanuit China voor het opkomende Corona-virus, dat ondertussen ook Europa heeft bereikt. We merkten, dat de toeristen - vooral de Chinezen - in Bangkok nog maar zelden te zien zijn. Aziaten zijn erg voorzichtig. Het dragen van ademhalingsmaskers is verplicht. Veel van onze geplande reizen voor maart tot en met mei moesten wij helaas afzeggen. We hebben hier in Bangkok nog geen uitgaansverbod, maar wij hoorden, dat de regering daartoe bereid is. Daarmee is ook ons leven hier in een langzaam tempo veranderd.

Wij bidden dat het jullie in Europa goed gaat. Dat God

jullie moed, vertrouwen en de innerlijke troost mag geven, door de wetenschap dat Jezus, de Heere, ook boven ieder virus staat en wij in Hem geborgen mogen zijn! Eind januari hadden wij als Gemeente Gods in Thailand op onze Gemeenteboerderij weer een leidersconferentie. Naast de lezingen en bijdragen om elkaar op te bouwen, werden hier ook algemene, praktische en organisatorische problemen van Gemeenteleiding besproken. De gemeenschap was bemoedigend en versterkend.

In oktober willen we weer, zo God het wil en wij ons hopelijk in een Corona-vrije tijd bevinden, een internationaal Bijbelkamp-conferentie aanbieden. Zoals ook vorig jaar, toen we deelnemers uit Canada, Korea, Duitsland, India en Thailand mochten begroeten en gezamenlijk God aanbidden en Zijn Woord mochten bestuderen. De aanmeldingen hiervoor zijn, ook al vanuit het buitenland, binnen aan het komen. Wie van jullie hiervoor interesse heeft, moet weten: *Wij zijn met iedere aanmelding blij.* Wij bidden ervoor, dat ook hierdoor onze verbondenheid met jullie voorbij grenzen en culturen gaat en uitgedaagd wordt.

Begin februari zijn wij opnieuw met ons, vorig jaar begonnen project "Bijbeltrainingsprogramma", gestart. Marc Pietrizik uit Duitsland was onze gastspreker over het thema: "Theologielessen uit het Oude Testament". Wij waren blij met de vele leergierige studenten, die gekomen waren. Ook mochten we een gezamenlijke doopdienst houden. Vijf jonge christenen lieten zich dopen. De blijdschap en dankbaarheid waren groot. Binnenkort willen we weer naar het noorden reizen om de Karenstam les te geven. Wij zullen jullie hierover informeren.

Nog een aandachtspunt: Wij zijn weer met ons Engels-onderwijs aan onze moslim-vrienden begonnen. Iedere zaterdag komen we samen in de school van de moskee. Een open deur!

Wij zijn jullie steeds weer dankbaar, dat jullie de tijd nemen, om onze vriendenbrief te lezen en met ons samen dit werk in het gebed voor God brengen. Wij blijven verder in verbinding.

Mag God jullie allemaal zegenen!
Met lieve groeten uit Bangkok,
Andre en Wansuk Machel //

HET VOGELNEST

Eens stond in het gebedshuis de Baalsjem heel lang in gebed. De zijnen hadden allen reeds lang het bidden beëindigd, maar hij hield nog vol zonder op hen te letten. Ze wachtten een hele poos op hem en gingen dan naar huis. Toen ze uren later hun bezigheden van allerlei aard hadden afgehandeld en weer in het bedehuis kwamen, stond hij nog in gebed. Toen zei hij tegen hen: 'Dat jullie weggegaan bent en mij alleen gelaten hebt, daarmee hebben jullie mij een erge scheiding aangedaan. Ik wil het jullie in een gelijkenis zeggen. Je kent de trekvogels die in de herfst naar de warme landen vliegen. Welnu, de bewoners van zo'n land zagen eens in de menigte van gasten in de lucht een heerlijke vogel, van een schoonheid als nog nooit een mensenoog verschenen was. De vogel liet zich in de kruin van de hoogste boom neer en nestelde daarin. Toen de koning van het land dit vernam, beval hij de vogel met nest en al naar beneden te halen en droeg een aantal mannen op zich als een ladder tegen de boom op te stellen, zodat er telkens weer een op de schouders van een ander ging staan tot de bovenste hoog genoeg kon grijpen om het nest te pakken. Het duurde lang om die levende ladder te vormen. De ondersten verloren hun geduld, schudden zich los en

De filosoof Martin Buber (1878-1965) heeft verhalen uit de Chassidische wereld bijeen gebracht en gebundeld.

Vanaf 1750 maakte deze religieuze basisbeweging de joodse mystiek toegankelijk voor het gewone volk, aanvankelijk in Oost-Europa, maar uiteindelijk voor de hele joodse wereld. De verhalen getuigen van een diepe menselijkheid en waren bedoeld de arme, ongeletterde, maar spiritueel ontvankelijke Joden een hart onder de riem te steken en ze een leven te laten leiden vol innerlijk vuur en ware vreugde.

Martin Buber is ook bekend geworden door zijn dialogische filosofie. Buber heeft een enorme invloed uitgeoefend op het denken van met name christelijke denkers en theologen. Ook ijverde hij onvermoeibaar voor een vreedzaam samenleven van Joden en Arabieren en voor een binationale oplossing. Hij ontving voor zijn verdiensten onder andere de Goethe-prijs en de Erasmusprijs.

Colofon

ALGEMEEN

Vitaal Christendom is een periodieke uitgave van de Gemeente Gods in Nederland en wordt eveneens in het Duits uitgegeven. De grondslag voor dit blad is de Bijbel, het onfeilbare, geïnspireerde Woord van God. De Bijbel spreekt met absoluut gezag, zowel over het heil alsook waar zij spreekt over de geschiedenis, de kosmos en de natuur. Deze grondslag wordt in dit blad onverkort gehandhaafd.

EINDVERANTWOORDELIJKE

Dhr. B. Hage
berthage@gemeentegods.com

ONTWERP EN DRUK

Gemeente Gods Nederland

REACTIES EN INZENDINGEN

Reacties en inzendingen kunt u naar de onderstaande adressen versturen:

info@gemeentegods.com

Dhr. D.A.H. Rovers
Spoorzoeker 138
6466 MC Kerkrade (NL)

De redactie behoudt zich het recht voor zonder opgaaf van redenen inzendingen in te korten of niet te plaatsen.

ABONNEMENTEN

Vitaal Christendom wordt gratis uitgegeven. Abonnementen kunnen op elk gewenst moment ingaan en worden automatisch verlengd. Geïnteresseerden kunnen zich schriftelijk aanmelden bij de redactie of via de website www.gemeentegods.com

VRIJWILLIGE BIJDAGEN

Rabobank 15.17.82.725
t.n.v. Gemeente Gods Nederland, Landgraaf

IBAN: NL55 RABO 0151 7827 25
BIC: RABONL2U

De Gemeente Gods is een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

INTERNET

Vitaal Christendom kunt u ook downloaden van de volgende website: www.gemeentegods.com

BRONVERMELDING ARTIKELN

niet van toepassing

---

www.gemeentegods.com

Contact gegevens

GEMEENTE GODS LANDGRAAF

Bernadettelaan 78a
6374 BG LANDGRAAF
+31 (0)45 - 531 5755